

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1725. usque ad annum 1728

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1784

VD18 13322648

§. 23. Leves controversiæ Papam inter & Cardinales.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67667)

Sæc. XVIII
A. C. 1725

aperirent, & epistolæ tranſumptum unacum ceteris conſultationis nuper habitæ actis traderent. Parent hi Regis mandato, moxque cuncta hæc ſcripta ad Comitum cubile deferunt: Hic vero ex actis integras ſtrophas ipſis præſentibus, delet, apographum epistolæ ad Regem ſcriptæ dilacerat, & acta ſecum ad Curiam deſert. Hac tamen ſeveritate Borbonius Dux ſibi grave populi odium accerſivit, & Clero Gallicano acerbum vulnus infixit.

§. XXIII.

Leves controverſiæ Papam inter & Cardinales.

Inter Apoſtolicas ſollicitudines, quibus Pontificis animus diſtinebatur, haud infima erat, qua ſacri Anni tempore Catholicum gregem inſtrueret, & Clericorum mores corrigeret: Præprimis igitur, ut ſuo exemplo populum ad pietatem melioremque frugem incitaret, ipſus Eccleſias ſæpius ſine curru luſtravit, & peregrinos, quorum maxima multitudo Romam venerat, doctrinæ pabulo, & larga eleemoſyna recreavit, eorum pedes lavit, & ad menſam more famulorum deſerviit. Viros quoque Illuſtres, atque inter eos Violentam Beatricem Bavaricæ gentis magnam

Sæc. XVIII.
A. C. 1725.

gnam Etruriæ Ducissam, ejusque Ne-
potem Carolum Albertum Electoralem
Bavariæ Principem, omnibus comitatis
officiis exceptit, pios hosce labores lucu-
lenter Benedicente Domino: Hic idem
quippe annus permolestam & sub binis
Pontificibus agitatam querelam de Co-
maclensi Urbe sacræ Sedi restituenda,
felici exitu absolvit: Vix enim Bene-
dictus Pontificatum susceperat, cum
illico hanc Civitatem reddi, Sacerdo-
tali libertate a Carolo VI. Cæsare pe-
teret, Imperator ergo gravibus tanti
Pontificis monitis, rationibusque per-
motus, libere & sine ulla conditione
hanc Urbem tanquam Patrimonium
Divi Petri restituendam censuit. Die
igitur vigesima Februarii subducitur
Cæsareus miles, arxque unacum om-
nibus adjacentibus terris Papæ Admi-
nistris traditur: Felicem hunc succes-
sum Pontifex eodem die habito Patrum
Senatu, Cardinalibus una congregatis
non sine animi jubilo denuntiabat, nec
tamen hæc ipsa felicitas sine fastidii sæce
fluebat; Benedictus XIII. enim in eo-
dem, ut vocant, Consistorio Purpura-
tis proponebat, sibi constitutum esse,
ut Noaillius Cardinalis titulum S. Ma-
riæ supra Minervam, quem hucusque
optasset, Cardinali Pipiæ ex Ord. FF.
Prædicatorum cederet, & illum S. Sixti

Hist. Eccles. Tom. LXXII.

I assu-

Sæc. XVIII. affumeret, seque hac de re cum Noail-
 A. C. 1725. lio jamjam egisse, ejusque consensum
 fine ulla difficultate obtinuisse: Hæc
 propositio ex Cardinalibus non paucos
 vehementer offendit, atque inter eos
 præcipue Fabronius, Pauluccius, Al-
 banus & Cienfuegos palam exclama-
 runt, indignum esse, ut Vir, qui vi
 Constitutionis Apostolicæ (*) anathe-
 matis vinculo esset irretitus, Sacerdo-
 tali titulo honoraretur: Acrius etiam
 declamabat Fabronius contra Noail-
 lium, nec palam declarare dubitabat,
 quod hic Cardinalis potius promerere-
 tur diris atque execrationibus devoveri,
 suisque exui dignitatibus, quam novis
 honorum titulis augeri: Hæc Fabronii
 verba Pontifex non sine stomacho ex-
 cepit, loquentisque vehementiam gravi-
 quidem, paterna tamen adhortatione
 repressit, innata ejus moderatione in-
 dignationis sensum adhuc superante.
 Noaillius vero, ubi a Pipia Cardinale
 titulum S. Mariæ supra Minervam assum-
 ptum compererat, ipse etiam titulum
 S. Sixti cooptabat, quin propterea sese
 opponentium fervor resideret, octo e-
 nim Cardinales, finito, ut ajunt, Con-
 sistorio apud Pauluccium Cardinalem
 suas denuo querelas ingeminabant, qui-
 bus

(*) Quæ incipit: *Pastoralis officii An. 1718*

bus hic etiam pollicitus est, se eorum rationes mox summo Pontifici expositurum. Hic vero non tam Pontificis quam Viri sancti Personam agens, hæc respondit: „In permutatione hujus tituli Noaillius Cardinalis nullam habet partem: Ego sum, qui id, & forte nimis importune, desideravi, non igitur Noaillio, sed mihi molestiam inferunt Cardinales illi, qui hanc permutationem frustrari conantur; mea tamen desideria fors nimis carnalia reprimere, jam didici, si id charitas, meisque Con-Fratribus complacendi studium exposcit.„ Nec in solis verbis hæsit sanctissimi Pontificis voluntas: absque mora enim Abbati Rothelino, qui Roma Parisios proficiscebatur, negotium dedit, ut Cardinali Noaillio significaret, quatenus retento titulo S. Mariæ supra Minervam illum S. Sixti dimitteret: id etiam eadem adhuc die Cardinali Ottobono Pro-Cancellario indicari iussit, ut elucet ex Apostolici Secretarii literis die vigesima secunda Februarii decerptis, hujus tenoris: „Mota heri in Consistorio quæstione de titulis a Noaillio & Pipia permutandis, mature ponderatum est, ex hoc actu inferri posse, ac si Noaillius Cardinalis jamjam sacræ Sedi reconciliatus esset, quin tamen ipse prævie de-

1 2

„super,

Sæc. XVIII.
A. C. 1725.

Sæc. XVIII. „super, prout necessarium foret, mentem suam declarasset, sed, ut ad id induceretur, duntaxat laboretur: Hinc Pontifex vult & præcipit, ut omnia tam quod tituli concessionem, quam quod hujus expeditionis literas ad acta referendas concernit, in suspenso relinquuntur, usquedum Sanctitas sua aliter decreverit, interim Eadem id Cardinali Ottobono significavit, ut de mente Pontificis certior factus, se conformet.”

Composita hac lite, alia oriebatur difficultas; Pontifex enim unice intentus, ut decor Domus Dei ubique servaretur, omnesque irrepentes corruptelæ eliminarentur, Ecclesias quoque Titulares, quas Cardinales possederant, lustrari jusserat; cum autem ad hoc simplices selegisset Sacerdotes, Purpurati suis juribus plurimum derogari querebantur, contendentes, sibi solis ejusmodi jus competere. Nihilominus Cardinalis Pereira sine tergiversatione concesserat, ut Matthæus Barba Sacerdos simplex ejus Ecclesiam tit. SS. duodecim. Apostolorum visitaret: paulopost tamen aut de suo jure melius edoctus, aut ab aliis instigatus reclamabat, edito etiam libello, in quo hanc S. Collegii prærogativam demonstratum ibat, atque in Cardinali-

tiae dignitatis laudes effusus. affererat, eos esse *Patres spirituales, Ecclesiae lumina & columnas*, eorumque dignitatem post Pontificiam esse primam, ceterisque praëminentem, proin si a simplicibus Prælatibus Cardinalium Ecclesiae lustrari permitterentur, sacratum rumpetur vinculum, quo cum sacris suis Sponsis uniti essent &c. Ceterum Pontifex hanc quoque controversiam juxta Cardinalium vota diremit.

Sæc. XVIII.
A. C. 1725.

§. XXIV:

Varia Quesnelistarum fata.

Quamvis non pauci, deposita pervicacia, Constitutioni *Unigenitus* pure & simpliciter subscriberent, non deerant tamen, qui potius contradicendi studio, quam agnitæ veritatis impulsu extrema quæque oppetere, quam Pastorum voci obtemperare velent. Hos inter præcipui erant quidam Sacerdotes, *Lazaristas* vocant, quos tamen Bonetus hujus Congregationis Superior Generalis e suorum gremio expulit, eoquod Constitutionem acceptare, fanatica obstinatione recusarent. Viginti sex etiam Carthusiani, & quindecim Orvalensis Abbatiae Religiosi, cum ob suam pertinaciam promeritis poenis castigarentur, relicta patria